

Inhoud

Voorwoord 9

I

Niets komt uit de lucht vallen 12

Mijn voorgeschiedenis vanaf een myocardinfarct, claudicatio intermittens (etalagebenen), decompensatio cordis (hartfalen) en diabetes mellitus 2 (suikerziekte) zorgt ervoor dat voor de geneesheer implantatie van een pacemaker een logisch gevolg is.

II

Het nieuws van de dag 35

De eerste ziekenhuisdag moet ik al meteen misverstanden uit de weg ruimen. En ik moet wennen aan de beperkte bewegingsruimte, dankzij permanente monitoring van het hartritme met behulp van telemetrie. Ik moet voorkomen dat ik door me naar binnen te keren het zicht op de werkelijke wereld verlies.

III

Opmars van de gangmaker 46

De ontdekking van de Amerikaanse cardioloog dr. Michel Mirowsky is vanuit de buik omhoog geklommen naar het sleutelbeen. Een volledig geëquipeerd therapieplatform ter grootte van een spel kaarten en soms nog geen honderd gram wegend houdt de patiënt in leven.

IV

Voorbereiding implantatie 53

Ik bevrage Jan en Alleman, in het bijzonder over het nut van de laatste onderzoeken. Hoe meer ik weet, hoe groter mijn onzekerheid. Stress is niet goed voor het hart. Ik krijg het weer bij de voetbalwedstrijd Slovenië-Nederland als de miljonairs, die zelden een behoorlijke zin kunnen formuleren, zich als gekwetste mietjes gedragen. Ik lanceer een idee om aan die nationale wanvertoningen een einde te maken. Langzaam dringt het tot me door dat ik met de implantatie van een biventriculaire ICD gebruik ga maken van een technologisch hoogstandje, bestaande uit een compleet

therapieplatform dat toegerust is om op uiteenlopende situaties te reageren. Morgen dus. Spannend.

V

Implantatie pulsgenerator met bijbehorend elektrisch vermogen 69

De cardioloog schreef in zijn operatieverslag dat het een langdurige en zeer moeizame operatie was. Vurig had ik op narcose gehoopt, maar ik kreeg lokale verdoving. Ik heb alles tijdens de zes uur durende ingreep, waarin de meeste grote bypassoperaties worden uitgevoerd, op de voet gevolgd. Angsten voor complicaties en wondinfecties spelen op. De draad naar de buitenkant van de linkerkamer veroorzaakt grote problemen omdat hij niet op de goede plek is te krijgen. Een minutieus verslag over een slopende dag.

VI

Met de pacemaker op stap 94

Na het ontslag breekt een spannende tijd aan. Kan ik op het ding vertrouwen? Kan ik ermee vliegen? Kan ik weer volleyballen? Welke mogelijkheden zijn er nog? Waar moet ik rekening mee houden? Ik ontdek meer pacemakerdragers.

VII

Er zit geen steekje bij me los, maar een draadje 108

Binnen tien weken na de operatie constateert de cardioloog dat de pacemakerdraad is losgeschoten. Hersteloperatie waarbij de hartchirurg langsij het kloppend hart benadert, lijkt noodzakelijk. Nu onder narcose. Maar komt het wel goed nu ik in de hoek zit waar de klappen vallen? Ik ga psychologische ondersteuning halen.

VIII

Het doden van de wachttijd 122

Eerst is de wachttijd vier tot zes weken, vervolgens worden dat er zes tot acht. Dan blijkt dat het ziekenhuis mij vergeten is. Mijn vrouw verzint voor mij allerlei afleidingsmanoeuvres.

IX

Hartchirurg en cardioloog maken hoogstandje 137

Over het gewurm met een infuus, een op de OK opgelopen ernstige complicatie en het uitvallen van de morfiepomp. Ik reflecteer op de logistiek en de verzorging in het bijzonder en de gezondheidszorg in het algemeen.

X

Terugvechten met de mond en de rest van het lijf 153

Ik probeer schoon schip te maken met de dames en heren uit het ziekenhuis. Maar als ik wat meer wil weten, gaan de deuren van de specialisten dicht. Ik moet maar naar de Raad van Bestuur gaan.

Dankwoord 191